

תלמודו בידו

דף יח עמוד ב

א] קרא את המגילה לסירוגין או כשהוא מתנמנם, האם יצא ?

ב] מגילה שחסרות בה אותיות או תיבות, האם היא כשרה לקריאה ?

ג] שומרת יבם שקידש אחד מאחי המת את אחותה, האם רשאי לישאנה ומדוע ?

ד] האם מותר לכתוב ספר תורה, תפילין, מזוזות או מגילה מתוך הזיכרון ?

ה] האם תפילין ומזוזות צריכות שרטוט, ובאיזה דיו כותבים את המגילה ?

א] לסירוגין: לחכמים ורב, יצא. וכן פסק רב.
לר' מונא ושמואל, אם שהה כדי לגמור את כולה [מתחילתה ועד סופה] לא יצא.
מתנמנם: יצא [והיינו שקוראים לו בשמו ועונה אך אינו יכול להשיב סברא].

ב] חסר בה רק מיעוט המגילה, כשרה. והקורא ישלים בעל פה את החסר.
אותיות מטושטשות או קרועות, אם רישומן ניכר אינן נחשבות כחסרות.
- כתב פסוק פסוק וקראו, לא יצא. שצריך שתהא המגילה כולה כתובה בשעת הקריאה.

ג] ר"י בן בתירה: אסור לכונסה. ש"ש זיקה", והשומרת יבם נחשבת קצת כאשתו.
ואסור באחותה, עד שאחד מן האחים ייבמה או יחלוץ לה.
חכמים: יש למת כמה אחים, מותר לכונסה. כיון שאין זיקתו מיוחדת לעשותה כאשתו.

ד] תורה ומגילה: אסור לכתוב אפילו אות אחת מתוך זכרוננו, אלא מעתיק מן הכתב שלפניו.
ר' מאיר כתב מגילה מתוך זכרוננו, משום שעת הדחק שלא היתה לו מגילה להעתיק ממנה, והיו דברי תורה שגורים בפיו.
תפילין ומזוזות: מותר לכתבן בעל פה שלא מתוך הכתב, כיון שהן שגורות בפי כולם.

ה] תפילין: אינן צריכות שרטוט [שורות ישרות על הקלף קודם הכתיבה].
מזוזות: לרבינו, אינן צריכות שירטוט. להלכה צריכות, מהלכה למשה מסיני.
מגילה: צריכה להיכתב על גבי הקלף ובדיו, ולא על נייר, ולא בסם או קנקנתום.